

LETEM

To hřiště je zašité v lesích kousek pod Vídní, jen tak ho nenajdete. My jsme měli jasný cíl – zahrát si tam, kde už pošesté za sebou pořádají turnaj ženské evropské túry LET. To přece musí být něco zvláštního, že to tam pořád dávají, říkali jsme si. A bylo...

do Föhrenwaldu

naopak se ta léta promítají do vynikající a hodně zaběhlé kvality hřiště i služeb, atmosféra je navýsost příjemná, lidi tady zdraví polohlasem, mezi sebou málem šeptají, navzájem se neruší.

Pohled od klubovny na první a na poslední dvě fairwaye vypadá dost fádňě, naprostá rovina. Co na tom tady mají, pomyslíte si. Dostali jsme k dispozici dvě krásné maličké jednomístné mašinky jménem Birdie, čtyřkolky. Startér nás pustil před paní, co tvrdila, že má veliký puchýř a nepůjde rychle – ale pořád nám byla v patách. Postupně jsme zjistili, že je

tady vlastně plno, jen to nebylo vidět: většina fairwayí je od okolního světa oddělena lesíky, tvoří je hlavně nízké košaté borovice.

Sedm sezon v defenzivě

Jednička měla potvrdit pověst startovací jamky. Ta má být jednoduchá. Byla... no, až na ty tři dost velké bunkery v dopadové zóně driveru a na další hejno lay-up bunkerů kousek před greenem. Naštěstí se bunkery držely všechny na

To vytváří i na jinak jednoduchých jamkách pocit napětí, který na hřiště – na každé hřiště – patří. Často je potřeba hrát defenzivně, přemýšlet.

Našli jsme, dalo to trochu klíčkování, ale našli. Golf-Club Föhrenwald. Weltmeister der Gemütlichkeit, to je místní motto, všude ho uvádějí. Gemütlichkeit je pohodlí, útulnost, nenucenost, dobrosrdečnost – můžete si vybrat. Naše zvědavost rostla.

Na hřišti není poznat, jak je staré, na několika místech se pracuje, tak jsme byli zvědaví. 42 let, pověděl nám pan Zelesner. Přímou dědeček, pomysleli jsme s úctou

Dědeček bez šedin

Hned při prvním dotyku s hřištěm, na parkovišti, se to potvrdilo. Les se změnil ve velice úpravný lesopark. V něm rok stará (či rok nová) klubovna, hned za ní několik jamek přehlédnutelných z terasy, u startérových budky vystrkují ze země hlavičky syslí, kteří jsou zde chráněni. Místní je mají rádi – dotvrzují místní kolorit – i neradi – ničí upravené plochy, je jim jedno, že si noru dělají zrovna na fairwayi.

V klubovně sídlí manažer klubu pan Elgar Zelesner. Ten sem patří tělem i duší, je členem klubu už 15 let, osm let dělá manažera, má jednomístný handicap a týdně si nejví dvakrát třikrát hřiště obejde. S holemi, přirozeně.

Na hřišti není poznat, jak je staré, na několika místech se pracuje, tak jsme byli zvědaví. 42 let, pověděl nám pan Zelesner. Přímou dědeček, pomysleli jsme s úctou. Ale šediny nenajdete,

jedné straně, napravo – ovšem opticky se promítají přímo mezi hráče a jamku. U greenu zas jeden – a opět přímo v cestě. Pětipar, 511 ze žlutých.

Druhá jamka je na pohled vysloveně příjemná, dost úzká fairway vede mezi těmi krásnými borovicemi, které mají větve skoro až k zemi, takže hrát mezi ně je osudné. Tady byly jen čtyři bunkery, ale tři z nich úplně přehrazují přístup ke greenu.

Obecně je tady bunkerů nadprůměrně,

LETEM NETEM FÖHRENWALDEM

Virtuální 3D prohlídka hřiště:

www.gcf.at/files/doc/panorama1.html

resp. www.gcf.at/files/doc/panorama2.html

ONLINE WEBKAMERY ZE HŘIŠTĚ:

www.gcf.at/de/menu_main/webcams-wetter

AKTUÁLNÍ CENÍK:

www.gcf.at/de/menu_main/infos--service/preise

Turnaj LET míval tradičně květnový termín, ale letos bude 5.–7. září. Možná bude stát za úvahu zajet se sem v tu dobu podívat, třeba si Klára Spilková vydobude právo startovat tady.

přes 70, jsou často dost velké a architekt si s jejich rozmístěním dal velkou práci: jsou zrovna tam, kde vám můžou překážet, když jste jen trochu nepřesní. To vytváří i na jinak jednoduchých jamkách pocit napětí, který na hřišti – na každé hřišti – patří. Často je potřeba hrát defenzivně, přemýšlet.

Klub má 750 členů, fičko se pohybuje ve všední den podle sezony od 50 do 70 Euro, o víkendu o dvacet víc. Sezon mají během roku sedm!

Trojkou do lomu

Z mnoha jamek vidíte v pozadí velikou horu Schneeberg. Ta dělala v době naší návštěvy (v půli dubna) čest svému jménu – její svahy byly pokryty sněhem hluboko do údolí. Přitom nám tady dole už slunko výrazně hřálo do zad, a dokonce spálilo předloktí, poprvé toho roku odhalená jeho paprskům.

Na trojce spatříte mezi těmi malými

borovicemi podivuhodnou věc. Právý dogleg, který si všichni mají tendenci zkrátit, protože se to ohýbá už kousek za odpalištěm. Odpal ale vede přes údolí, a když do něj nakouknete, uvidíte tam o nějakých patnáct výškových metrů níž dokonalý trávníček fairwaye jamky číslo čtyři. Stěny toho údolí jsou velice srázné a dno zcela rovné, je to jako povrchový důl – a opravdu, ta jáma byl kdysi šterkový lom. Dnes je skvěle rekultivovaný...

Třetí jamka, obtáčející se kolem lomu, je nejtěžší z celého hřiště. Z birdie booku jsme se dozvěděli, že třetí jamku i lom nazývají „Slicer's canyon“, kaňon šlajserů. Když dáte šlajs, skončíte dole u čtvrté fairwaye a máte plné ruce práce dostat se zpátky nahoru. Ale hlavní obtíž téhle 366 metrů dlouhé jamky je nakupení bunkerů kolem greenu, tam je teprve jasno, proč má HCP 1.

INZERCE

ROPICE GOLF COURSE

- 18jamkové hřiště
- Veřejné 6jamkové hřiště
- Cvičné plochy
- Klubovna

www.beskydgolf.com

PENZION MLÝN ROPICE

- Komfortní ubytování v 7 pokojích a 1 apartmánu
- Restaurace Mlýn
- Pořádání společenských a firemních akcí
- Venkovní posezení, dětské hřiště

Tel.: +420 558 740 505
GSM: +420 737 208 892

Tel.: +420 552 303 429
GSM: +420 602 401 440

Postupně jsme zjistili, že je tady vlastně plno, jen to nebylo vidět: většina fairwayů je od okolního světa oddělena lesíky, tvoří je hlavně nízké košaté borovice.

Ladwies pod Sněhovým vrchem

Dole v lomu je zmíněná čtvrtá jamka – Signature hole hřiště. Tady se podepsal kanadsko-irský architekt Jeff Howes typickým způsobem – je to tu samá písečná past, šest bunkerů, některé opravdu velké. Odpalovali jsme z výšky do toho travnato-písečného prostoru pod námi a bylo to něco, co jinde nemají...

Hora v pozadí je Schneeberg a shodou okolností se současný prezident klubu jmenuje Schneeberger. Jeho dcera Tina, která studovala v USA a později se stala golfovou profesionálkou, využívala svých znalostí ve světě ženského golfu a dovedla sem evropskou túru LET – poprvé v roce 2005. Od té doby je zde ta túra pořádána každoročně.

Byli jsme zvědaví, co nám hřiště předvede, co se tají v těch lesích. Z původní přehledné roviny už jsme byli dávno pryč, pátá jamka se jmenovala Snake, had, a vyžadovala dva dlouhé draw údery, úzká fairway je všechno

jiné než přímá, ale není to ani jeden dlouhý oblouk. Třetí nejtěžší, hlavně kvůli té úzké fairwayi.

Právě tam vyměřovali celý green. Manažer Zelesner nám později vysvětlil, že to není kvůli LET, ale že greenkeeper po letech bádání našel optimální směs travin, vyhovující zdejším klimatickým poměrům, a že během dvou let budou vyměněny porosty všech greenů. Nedivíme se, po čtyřiceti letech se nový kabát hodí...

Léčba šlajsem

Šestka třípar s velice hlubokým bunkerem, to je tady místní kolorit, pomalu jsme si už zvykli. Nic není zadarmo, i když se hřiště většinou tváří jako neviňátko. A sedmá – nastává velký obrat, hřiště má najednou dramatický vzhled, opět krásný odpal z výšky do druhého lomu, ještě rozsáhlejšího než ten první! Do něj se vešly dva protiběžné čtyřpary, oddělené do poloviny délky jasně žlutou zářící pískovou plochou. Waste area, pustina – tady se písek nehrabe, ale je ve-

lice tvrdý, takže se z něj (eventuálně) hraje jako z nějaké cesty – jen z něj není úleva. Na pohled velice zajímavé, v Evropě nevidané, kousek pouště v rakouském lese.

Protiběžná osmá jamka se jmenuje Draw a kdo ho neumí, je v nebezpečí – vpravo číhá další past v podobě tří bunkerů za sebou. Další bunkery u greenu, opět napravo. Ve Föhrenwaldu se člověk vyléčí ze šlajsů...

Na desítku má z okna klubovny výhled sekretářka hřiště. Sekretářka prý pozoruje každý flight, asi to má v popisu práce, ale údajně nic neprozradí. Jamka se jmenuje „Secretary’s View“! Stopadesátimetrový třípar, obligátní hluboké bunkery po stranách dost malého greenu, tomu tady dávají HCP 16! Ale ona i zdejší vůbec nejlehčí jamka, krátký třípar č. 14, má kolem greenu tři, z toho dva před!

Turnaj LET mívá tradičně květnový termín, ale letos bude 5.-7. září. Možná bude stát za úvahu zajet se sem v tu dobu podívat, třeba si Klára

Spilková vydobude právo startovat tady – a je to asi nejbližší, kde je LET pro našince ke spatření.

Každá jamka originál

Od jedenáctky po patnáctku pořád vlese, totální klid a osamění, jamky středně náročné, bez výrazných chytáků. Pak jsme dorazili na místní skvost, adrenalinovou šestnáctku. Celé přes vodu, jen 112 metrů, green přímo za vodou. Ta je údajně plná míčků, je to jamka, na které je na vás vidět, při turnajích se sem chodí dívat ti, co už dohráli – paráda.

Pak už jen dvě dlouhé a dost těžké jamky (HCP 2 a 4) tam a zpátky po té rovině, co se nám ze začátku zdála fádni, protože byla až příliš přehledná. Ale dobře počítáno, vedou na ní všehovšudy tři dráhy, to se dá snést. Jinak všehochuť, mix všemožných typů, každá jamka originál. A ty v těch lomech...